

Allergi hos hund og kat - del 1 - Vore Dyr nr. 131

September 2009

af Dyrlæge Mette Markert

Allergi er et ord, der er meget oppe i medierne, oftest i form af allergifremkaldende stoffer i mad, tøj, legetøj og andre ting. Antallet af mennesker med allergi og astma har aldrig været større, og teorierne om, hvad årsagerne er, er mange. I klinikken ser vi også et stigende antal hunde og katte med symptomer, der tyder på allergi.

Hos vores kæledyr er symptomerne på allergi oftest hudproblemer. Astma med åndedrætsbesvær og løbende øjne og næse, som vi kender det fra mennesker, ses meget sjældent. Kløe og udslæt på poter, mave og ører er typiske tegn på allergisk betinget hudbetændelse, mens kronisk dårlig mave kan skyldes fødevarerallergi.

Allergi er en kronisk sygdom, hvor kroppens immunforsvar reagerer voldsomt på ellers ufarlige stoffer, med hævelser, nældefeber eller kløe til følge. Generelt deles man allergiske reaktioner op i fire grupper:

Akutfase reaktioner – den klassiske er hvepsestik, der hos overfølsomme individer kan medføre voldsomme hævelser i området omkring stikket. Reaktionen kommer fra få minutter til få timer efter påvirkningen. Sidder hvepsestikket i ansigtet eller på halsen kan tilstanden blive livstruende, hvis luftvejene hæver op. Da mange hunde og katte har en vane med at jage hvepse med munden, ser vi mange af denne slags patienter i august måned. Kendetegnende for dem er, at de kræver hurtig dyrlægehjælp, men til gengæld også kommer sig hurtigt på den rette behandling.

Kontaktallergi – kendes bedst fra mennesker i form af nikkelallergi. Huden bliver rød og kløende ved kontakt med det allergifremkaldende stof. Gulvtæpper og madskåle i metal kan være synderne, når hunden pludselig udvikler røde hårløse udslæt på snuden. Behandlingen af kontaktallergi er enkel: fjern de allergifremkaldende ting fra dyrets miljø.

Fødevarerallergi – eller -intolerance, som det også kaldes. Overfølsomhed overfor foder ses oftest som tilbagevendende diarre, eller kløe og udslæt, der ikke reagerer på behandling. Diagnosen stilles ved såkaldte fodertrials: Hunden eller katten fodres med et hypoallergisk foder (og intet andet!) i 2 måneder. Hvis symptomerne forsvinder i denne periode – og kommer igen, ved skifte til det gamle foder - er der med stor sandsynlighed tale om overfølsomhed for en eller flere ingredienser i foderet. De allergifremkaldende foderstoffer er oftest proteiner fra f.eks. oksekød eller hvede, men kan i princippet være hvad som helst, hunden eller katten er blevet fodret med tidligere.

Atopisk hudbetændelse – Den hyppigste form for allergi hos hunde, hvor dyret reagerer allergisk på noget den indånder - oftest husstøvmider eller pollen. At stille den rigtige diagnose og starte behandlingen op er kompliceret og krævende både økonomisk og tidsmæssigt, men giver oftest gode resultater. Denne type allergi vil jeg komme tilbage til i næste nr. af Vore Dyr.

Loppeallergi. Skrev hun ikke 4 typer af allergi? Hvorfor så et femte punkt? Fordi loppeallergi er en blanding af kontaktallergi og atopi – så vidt vi ved. Lopperne kæmper en hård kamp med husstøvmiderne om førstepladsen, som mest almindelige årsag til allergi hos hunde, mens den er en suveræn vinder hos kattene. Symptomerne er voldsom kløe og små sår omkring haleroden, bagbenene og nakken, der kan udvikle sig til hudbetændelse. Behandling er loppebekæmpelse på dyret og i miljøet, og forebyggende loppekure resten af hundens eller kattens liv.

Alle disse former for allergi kan i princippet optræde samtidig, og det er ikke ualmindeligt at se 2 forskellige former for allergi hos den samme hund. Som hos mennesker kan der ske en forværring af allergien med tiden, og vi har desværre eksempler på både hunde og katte, hvor allergien blev så slem, at den eneste rimelige udvej for dyret var aflivning.

Allergi opstår som et samspil mellem gener og miljø. Det har længe været kendt, at visse hunderacer er mere disponerede for at få allergi end andre, men alle hunde og katte kan i princippet udvikle allergi. Ind imellem støder vi på begrebet proteinforgiftning, hvor teorien er, at hunden udvikler allergi, fordi den har fået for mange proteiner i sin kost. Dette er der imidlertid intet videnskabeligt belæg for. Sandsynligvis er misforståelsen opstået, fordi det oftest er proteiner, man bliver allergisk overfor. Men ligesom man ikke kan udvikle sukkersyge ved at spise for meget sukker (med mindre man bliver stærkt overvægtig undervejs...)

så kan man heller ikke udvikle allergi overfor proteiner, ved at spise et proteinrigt foder. Tværtimod er proteiner vigtige byggestene for muskler og andet væv, og især kattene har brug for meget mere protein, end vi har. Først i det øjeblik foderallergien er diagnosticeret giver det mening at begrænse mængden af protein, og da kun de proteiner, som den enkelte hund eller kat er allergiske overfor.

Der er ikke meget man kan gøre forebyggende for at undgå allergi. Står man for at skulle købe en hund eller kat med stamtavle, kan man selvfølgelig forhøre sig om hvorvidt der er problemer med allergi i familien, men det er som sagt ingen garanti for at undgå problemer senere. Et godt kvalitetsfoder, der sikrer de bedste opvækstbetingelser og støtte til immunforsvaret, er det bedste man som hunde- og katteejer kan gøre.

I næste nummer af Vore Dyr vil jeg beskrive diagnostik og behandling af den største gruppe af allergikere: atopikerne.

(Billede 2 – dermatitis allergisk hund)

Eksempel på allergisk betinget hudbetændelse hos hund. Dette er en albue med kroniske forandringer: fortykket hud, rødme, hårløshed og kløe

Anbefal

Senest opdateret (Mandag, 30. maj 2011 12:31)